پیوست ۲ روح القدس

روح القدس مسیحیان را در میان رنج هایشان استوار میسازد

یک نکته تأکید شده در کتاب مقدس درمورد کار روح این است که او مسیحیان را در میان رنج‌هایشان استوار می‌سازد.

بخوانید: رومیان ۸: ۲۶– ۲۷

مسیحیان در میان رنج‌های فعلی خود با کمک دائمی روح‌القدس در تمام ضعف‌هایشان استوار می‌گردند. مخصوصا به وسیله شفاعت روح‌القدس برای آنها و دعا مطابق اراده کامل خدا برای تمام نیازهایشان که خود مسیحیان نمی‌توانند با کلمات این مطالب را بیان کنند.

۱- روح‌القدس، مسیحیان را در تمام ضعف‌هایشان مدد می‌کند.

«به همین طریق» یعنی همانطور که امید به جلال آینده، مسیحیان را در رنج‌های فعلی‌شان استوار می‌سازد، به همین شکل روح‌القدس مسیحیان را در ضعف‌های فعلی‌شان مدد می‌کند. روح حاضر است که فروتنانه قسمتی از بار رنج مسیحیان را بر خودش بگیرد و دائما به کمک آنها بیاید. ضعف‌ها می‌توانند هر نوع ضعفی باشند (عبرانیان ۴: ۱۵، دوم قرنتیان ۱۲: ۵)، رنج‌های عادی دنیایی آشفته (بیماری، فقر، آزمایش‌ها) یا آزارهایی که به طور خاص به خاطر پیروی مسیح گریبانگیر مسیحیان می‌شوند. این کمک مطمئنا تنها محدود به ضعف آنان در دعا نمی‌باشد.

۲- روح‌القدس، مسیحیان را مخصوصاً در نیازهایی که نمی‌توانند بیان کنند یا حتی خود نمی‌دانند، یاری می‌کند.

همیشه مسیحیان با شکست‌هایی اخلاقی یا روحانی رو به رو می‌شوند که باعث می‌شود آنها از آنچه باید باشند، یا انجام دهند یا دعا کنند، قاصر باشند. مسیحیان همیشه نمی‌دانند باید برای چه چیزی دعا کنند یا به عبارت دیگر چه دعایی برای این شرایط خاص مناسب است. اگرچه آنها بطور کلی می‌دانند باید برای چه دعا کنند (متی ۶: ۹– ۱۳، کولسیان ۱: ۹– ۱۲).

مسیحیان اغلب نمی‌دانند در هر نیاز، مشکل یا شرایط خاص برای چه چیزی دعا کنند. آنها نمی‌دانند کلمات چه دعایی با خواست خدا هماهنگ است (دوم قرنتیان ۱۲: ۷– ۱۰، فیلیپیان ۱: ۲۲– ۲۴، اول یوحنا ۱۴:۵). مسیحیان اغلب از نیازهای مخفی قلب خود بی‌خبر هستند بنابراین نمی‌توانند آنها را در دعاهایشان ابراز کنند. اما روح‌القدس از نیازهای واقعی مسیحیان با خبر است، هم نیازهایی که نمی‌توانند آن را در دعا بیان کنند و هم نیازهایی که حتی درمورد آنها اطلاعی ندارند. به عنوان یک وکیل مدافع، روح از نیازهای واقعی مسیحیان با خبر است و برای برآورده شدن این نیازها به نزد خدا شفاعت می‌کند.

چهار نکته مهم در این مورد وجود دارد:

الف- نکته اول این است که این قسمت کلام تعلیم می‌دهد این روح‌القدس است که شفاعت می‌کند و نه مسیحیانی که دعا می‌کنند.

بعضی مسیحیان معتقدند این قسمت کلام نشان می‌دهد مسیحیان باید چگونه دعا کنند. آنها می‌گویند روح‌القدس باعث می‌شود مسیحیان با ناله‌هایی غیرقابل بیان دعا کنند؛ یعنی آرزوها و احساساتی را که نمی‌توان با کلمات بیان کرد در دعا به حضور خدا بیاورند دعایی که می‌توان شنید، ولی نمی‌توان درک کرد. این مسیحیان می‌گویند روح‌القدس آنچه که باید بگویند به آنها دیکته می‌کند. این تفسیر، به آسانی ناله‌ها یا صداهای غیرقابل بیان این مسیحیان را دعای روح‌القدس در درون و به وسیله آنها قلمداد می‌کند. همچنین این تفسیر ممکن است باعث شود بعضی مسیحیان فکر کنند بهترین شکل دعا که مورد تأیید خداست دعا با کلمـــات غیرقابل درک می‌باشد. بعضی مسیحیان این شکل دعا را «دعای به زبان‌ها» می‌دانند (اول قرنتیان ۱۴: ۱۴– ۱۷ که گاهی گفته می‌شود این دعای پولس و نه دعای روح می‌باشد).

درک صحیح این قسمت نشان می‌دهد که این روح‌القدس است که شفاعت می‌کند. در اینجا تأکید بر اینکه **مسیحیان چگونه دعا می‌کنند نیست،** بلکه **چگونه روح‌القدس برای مسیحیان به نزد خدا شفاعت می‌کند**. این انسان نیست که دعا می‌کند، بلکه روح‌القدس است که شفاعت می‌کند در اینجا انسان قصد دعا کردن ندارد، بلکه روح‌القدس و این ناله‌ها دعای انسان نیست، بلکه ناله‌های دعای روح‌القدس که به صورت شفاعت بیان می‌شود (رومیان ۸: ۲۷).

ب- نکته دوم این است که شفاعت روح‌القدس (رومیان ۸: ۲۷) مثل شفاعت مسیح است (رومیان ۸: ۳۴).

در انجیل یوحنا، روح‌القدس وکیل مدافع مسیح است و مسیح، افکار و اراده او را در مسیحیان نمایندگی می‌کند (یوحنا ۱۴: ۱۶– ۱۷، ۲۶، ۱۶: ۱۴، رومیان ۸: ۹– ۱۰) اما در کتاب رومیان، روح‌القدس وکیل مدافع مسیحیان است و نیازها و خودشان را در حضور خدا نمایندگی می‌کند (رومیان ۸: ۳۴، عبرانیان ۷: ۲۵، اول یوحنا ۲: ۱– ۲).

با این حال در کتاب رومیان روح‌القدس وکیل مدافع مسیحیان بر روی زمین نیز هست که نیازهایشان را به حضور خدا تقدیم می‌کند (رومیان ۲۶:۸- ۲۷)، به همان ترتیب که مسیح وکیل مدافع مسیحیان در آسمان است و برای مسیحیان شفاعت می‌نماید (رومیان ۳۴:۸، م.ک. عبرانیان ۲۵:۷).

او در کنار مسیحیان می‌ایستد و نیازهایشان را به حضور خدای پدر می‌آورد. بنابراین مسیحیان شفیعی در آسمان دارند که مسیح است و شفیعی دیگر در خانه قلبشان که روح‌القدس می‌باشد، شفاعت مسیح مثل دعای پدر برای همه اعضای خانواده است، ولی شفاعت روح‌القدس مثل دعای مادری است که نیازهای یکی از بچه‌ها را به نزد پدر آسمانی بیان می‌کند.

پ- نکته سوم این است که ناله‌های روح‌القدس دعاهایی تنظیم شده با کلمات قابل فهم نیست.

آه یا ناله‌های روح‌القدس بیان نشدنی یا غیرقابل بیان هستند. شفاعت روح‌القدس مسلما دارای محتوی است، اما نمی‌توان آن را با کلمات قابل درک انسانی بیان کرد.

ت- نکته چهارم این است که شفاعت روح‌القدس به شکل آه یا ناله‌های بیان نشدنی یا غیرقابل بیان مسیحیان، به تخت خداوند می‌رسد.

ناله‌های روح‌القدس را تنها می‌توان به عنوان آنچه که در قلب مسیحیان ثبت شده، درک کرد، زیرا خدا قلب مسیحیان را جستجو می‌کند و در آنجا این ناله‌های غیرقابل بیان و بدون کلمات را می‌یابد (رومیان ۸: ۲۷). شفاعت روح‌القدس بوسیله این ناله‌های غیرقابل بیان از مسیحیان به عنوان وسایلی برای دعا استفاده می‌کند. بنابراین نه تنها ناله‌های روح‌القدس در قلب مسیحیان قرار می‌گیرند، بلکه گاهی هم به صورت ناله‌های خود ایمانداران ابراز می‌شود.

بر طبق این تفسیر تأکید برآنچه است که روح‌القدس برای یک مسیحی انجام می‌دهد، و فرد مسیحی باید مواظب باشد که دعای (ناله) خود را با دعای روح‌القدس اشتباه نگیرد. اگرچه یک مسیحی از این حقیقت آگاه است که روح‌القدس از ناله‌های غیرقابل بیان یا بدون کلمات او برای شفاعت استفاده می‌کند، او نمی‌تواند ادعا کند که وقتی دعایش را با کلماتی غیرقابل درک یا ناله‌ها یا صداهای دیگر ابراز می‌کند، این شفاعت روح‌القدس است. مسیحیان نباید فراموش کنند که خدا انگیزه‌های قلب را تفتیش و جستجو می‌کند (رومیان ۸: ۲۷، ارمیا ۱۷: ۹– ۱۰).

۳- خدا می‌داند که شفاعت روح‌القدس بر طبق اراده کامل اوست.

خدا دائما قلب ایمانداران را تفتیش می‌کند. او از همه افکار قلب ما با خبر است (اول سموئیل ۱۶: ۷، اول تواریخ ۲۸: ۹، ارمیا ۱۷: ۹– ۱۰، اول قرنتیان ۴: ۵، عبرانیان ۴: ۱۳) و او از موضوع، معنی و انگیزه شفاعت روح‌القدس برای مسیحیان باخبر است، زیرا روش تفکر روح‌القدس همان روش تفکر خداست.

پس شفاعت روح‌القدس همیشه مؤثر است و هرگز بی‌ثمر نمی‌ماند. به خاطر همین است که حتی یک مسیحی خالص و واقعی تاکنون هلاک نگشته است (رومیان ۸: ۲۹– ۳۰) و به خاطر همین است که هیچ اتفاق خارج از اجازه خدا برای مسیحیان رخ نـــخواهد داد و همچنین اینکه آن اتفاق برای تحقق هدف عالی خدا برای آنان، کمکی نباشد (رومیان ۸: ۲۸). این ناله‌های بیان نشدنی و غیرقابل بیان در قلب مسیحیان به این حقیقت اشاره می‌کند که «خدا قادر است زیادتر از آنچه بخواهیم یا فکر کنیم» عمل کند (افسسیان ۳: ۲۰).